

[Lykketoft]

mokrater og radikale, for en ændring af hovedaktionærbeskatningen var jo ellers et fælles ønske allerede ved vedtagelsen af den nuværende lov i juni 1981.

Som skatteminister dengang havde jeg helere udskudt hele lovens vedtagelse, indtil hovedaktionærreglerne havde fundet en mere forenklet form, der også bedre kunne lette erhvervslivets generationsskifte, men ved forliget mellem S, RV, CD og kristeligt folkeparti i 1980 var det aftalt, at der som hovedregel skulle gælde fuldstændig skattefrihed for småaktionærs aktiesalg efter 3 års besiddelsestid. Man ønskede denne del iværksat hurtigst muligt, og derfor var det nødvendigt loyalt mod forliget at gennemføre både hovedreglen om skattefrihed og den allerede dengang erkendt provisoriske hovedaktionærbeskatning med virkning fra sommeren 1981.

I den socialdemokratiske regerings seneste år blev der også i skatteministeriet arbejdet med forskellige skitser til ændring af hovedaktionærreglen. Kun opgavens uhyre komplicerede karakter forhindrede et udspil inden regeringsskiftet. Men jeg kan sige med sikkerhed, at et socialdemokratisk udspil ikke ville have haft dette udseende.

Skatteminister Isi Foighels lovforslag bryder på flere punkter med principperne i de fire partiers forlig fra 1980. Især må vi fra socialdemokratisk side skarpt tage afstand fra at genindføre fradrag for aktiesalgstab i den almindelige indkomstopgørelse – og endda med tilbagevirkende kraft. Tabsfradrag kan være begrundet i konkurssituationer, men det er uacceptabelt generelt at genindføre fradraget, fordi der derved åbnes for nye betydelige skatteundvigelsesmanøvrer, som ellers blev standset ved 1981-loven.

Derfor er jeg også overbevist om, at tallene for provenutabet ved denne lovgivning er for lavt sat. Det bliver mere end 75 mill. kr. pr. år, som statskassen går glip af, hvis der igen skal kunne produceres tabsfradrag. Det er ikke nogen rimelig prioritering af indsatsen for at støtte en erhvervsudvikling, hvor formålet er at lette ejer- og generationsskiftet.

Jeg forstår ikke, at skatteministeren tør, og jeg forstår ikke, at skatteministeren har fået lov af finansministeren, der jo ellers så nidkært vogter over statsfinanserne.

Socialdemokratiet må kræve, at den gældende og stærkt begrænsede tabsfradragret

stort set opretholdes. Vi forstår desuden ikke tanken om at fritage selskaber for aktieavancebeskatning, og vi mener, at en eventuel aftrapning af skattegrundlaget må ske i et langsommere tempo, end det er foreslået af ministeren.

Derimod er vi enige i forslagets synspunkt om, at de såkaldte 9 pct.s fradrag, 125.000 kr.s fradrag og 5 pct.s fradrag skal erstattes af en simplere mekanik, der mildner beskatningen efter en længere årrækkes aktiebesiddelse.

Vi ser gerne nærmere på de foreslåede ændringer i kredsen af familiemedlemmer, der skal tages i betragtning, og vi er enige i skatteministerens forslag om at begrænse mulighederne for at sælge 1 pct. af aktiekapitalen pr. år ved også at indføre en beløbsgrænse. Vi er enige i at slette tidsgrænsen ved fusion.

Vi tror ikke på visdommen i at udskyde nye reglers ikrafttræden til 1. januar 1984, hvis nye regler finder den rigtige form. Hvorfor skal de, der kan udnytte svagheder i de nuværende regler, have frist helt til nytår? Det forstår vi ikke.

Sammenfattende må jeg fastslå følgende: uanset at socialdemokratiet er tilhænger af en forenklet hovedaktionærbeskatning, kan vi ikke støtte det foreliggende forslag i den form, det har nu. Vi vil stille ændringsforslag, der fastholder stærke begrænsninger i adgangen til tabsfradrag, og som forlænger aftrapningsperioden. Hvis ikke sådanne ændringer kan finde flertal, tvinges vi til at stemme imod lovforslaget ved tredje behandling, og det ville jeg beklage, eftersom de gældende regler trænger stærkt til en forenkling.

Gammelgaard (KF):

Også på baggrund af hr. Lykketofts indlæg vil jeg gerne konstatere med tilfredshed, at vi har fået en ny regering, som kommer med fremskridt på skattelovgivningens område.

Det foreliggende lovforslag er et led i regeringens erhvervsfremmeforanstaltninger, og vi kan naturligvis fra konservativ side støtte dette.

Det er rigtigt som nævnt, at det under folketingets behandling af de gældende regler blev tilkendegivet, at loven skulle ændres så snart som muligt som led i en lempelse af